

om Sagførerstillingens Betydning i Samsundet, som fra flere Sider ere blevne udtalte her i Salen, og som navnlig have vundet et stærkt og bestemt Udtryk i den Mand's Mund, der pleier at sidde umiddelbart ved min Side (Krieger), nærede det Haab, at der gjennem dette Lovudkast skulde, som det nævnte Medlem idag sagde, bringes en noget friskere og livligere Aand ind i den træge Tilstand, som formeentligt hidtil skulde herske her i Landet. Det maatte saa være, for derigjennem at bidrage til at stille Sagførerstandens frit og for ialtsald at yde et Bidrag til at stille den, som den bør stilles i en constitutionel Stat, selvstændigt og uafhængigt af Regjeringen, og det ikke blot i Henseende til dens hele Virksomhed, men ogsaa med Hensyn til at faae Afgang til at blive Sagfører. Men selv om jeg maatte være istand til at see Lovudkastet i dette Lys, saa vil jeg sige, at jeg dog ikke seer nogen retfærdiggjørende Grund til, at man i samme er bleven staaende ved, hvad der idag er blevet kaldt et Stykke. Hvorfor har man af hele Spørgsmaalet om Sagførerstillingen og dens Betydning i Samsundet udsøndret et ganske enkelt Moment og blot behandlet Afdelingen til at blive Sagfører? Hvorfor har man ikke, som det fra den sidste ærede Talers Side i dette Dieblik blev antydet, taget Stillingen for i dens fulde Omfang, hvorfor har man ikke søgt at ordne hele Sagførerstandens Rettigheder og dens Forpligtelser? Hvorfor har man f. Ex. ikke, hvad der jo ganske vist bør findes i vor Lovgivning som i fremmede Lovgivelser, fastsat visse disciplinære Straffe i Lovforslaget? Var alt dette skeet, saa var der dog gjort Noget, der paa en vis Maade kunde ansees som et lille Hele; thi kun et lille Hele vilde det ialtsald blive, naar hensees til det meget Store, der bør komme, og som nødvendigvis igjen vilde virke tilbage og virke omgjørende tilbage paa, hvad vi nu prøvede paa at gjøre. Men lad os fremfor Alt, dersom Sagen skal tages saaledes, at der skal gives et Bidrag til at stille Sagførerstandens saaledes, som den bør staae i en fri Forsatning, som selvstændig og uafhængig, følge det Exempel fuldt ud, som der henvises til; lad os da heelt paavirkes af den Lustning, som skal vistes over

til os fra Europas sydvestlige Stater; lad der i Sagførerstandens selv gives Garantier for dens Uafhængighed, ja, jeg kan sige for dens Hæderlighed og Dydighed. Lad der saa ialtsald i dette Lovforslag komme Bestemmelser ind om et Sagførerraad, om, hvad den franske Lovgivning kalder et conseil de discipline; lad Standen blive organiseret saaledes, at den faaer sin Repræsentation ligeoverfor det Offentlige; lad den blive ordnet saaledes, at den, der maatte have Klage at føre over en enkelt Sagfører for Misbrug af hans Stilling, kan, selv i saadanne Tilfælde, hvor Forholdene ikke egne sig til juridisk offentlig Undersøgelse, henvende sig til dette Sagførerraad og igjennem dets Udtalelse forvente, at der vil blive hødet paa den Uret, som er skeet ham. Der findes et saadant Sagførerraad i Frankrig, og jeg tør, skjøndt de engelske Forhold ikke i samme Grad ere mig bekendte, dog sige, at der ogsaa findes en saadan Ordning af Sagførerstillingen Sted i England igjennem de store Corporationer, som den ærede Justitsminister idag har henpeget til, inns and courts. Ingen kan blive Sagfører der, undtagen han er udgaaet fra disse, og i disse Corporationers hele Ordning er der en Garanti for, at der vil blive vedligeholdt en god Aand i Sagførerstandens, at der vil blive hødet Tugt, hvad denne Stand naturligvis kan have godt af som alle andre. I Frankrig er Sagen ordnet paa den Maade, at der ved ethvert af de store Overtribunaler i Departementerne findes et saadant Sagførerraad. Samtlige Advocater vælge deres Formand, bâtonier, og ved Siden af denne Formand vælger Sagførerstandens selv, og det lægger naturligvis megen Vægt paa, sit eget Raad. Antallet af Medlemmer i dette er forskjelligt, mindst 5, men det kan, hvad der er Tilfældet for Paris's Bedkommende, stige til 21. Dette Raad er saa fra Lovgivningens Side udrustet med Magt og Myndighed, og jeg vil her gjøre den Bemærkning, at man jo ikke kan forlange, at den danske Sagførerstand selv paa egen Haand skal skabe sig en saadan Organisation, thi ingen Sagførerstand kan give sig selv Magt og Myndighed; den maa komme fra Lovgivningsmagtens Side. Den franske Lovgivnings Bestemmelser i saa Hen-